

Heinrich Heine,
Buch der Lieder, Junge Leiden, IX

Mit Rosen, Zÿmpressen und Flittergold
Nöcht ich verzierer, lieblich und hold,
Dies Buch wie einen Totenschrein,
Und sargen meine Lieder hinain.

O könnt ich die Liebe sargen hinzu!
Am Grabe der Liebe wächst Blümlein der Ruh,
Da blüht es hervor, da pflückt man es ab -
Doch mir blühts nur, wenn ich selber im Grab.

Hier sind nun die Lieder, die einst so wild,
Wie ein Lavastrom, der dem Ätna entquillt,
Hervorgestürzt aus dem tiefsten Gemüt,
Und rings viel blitzende Funken versprüht!

Und es wird mir im Herzen viel Ahnung laut:
Der Liebe Geist einst über sie taut;
Einst kommt dies Buch in deine Hand,
Du süßes Lieb im fernen Land.

Und es wird mir im Herzen viel Ahnung laut:
Der Liebe Geist einst über sie taut;
Einst kommt dies Buch in deine Hand,
Du süßes Lieb im fernen Land.

Dann löst sich des Liedes Zauberbann,
Die blassen Buchstaben schau dich an,
Sie schauen dir flehend ins schöne Aug,
Und flüstern mit Wehmut und Liebeshauch.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE
(*1797-12-13 - †1856-02-17).*

Arg-711-1428 (2012-12-07 22:57:31)

Heinrich Heine,
Libro de la kantoj, Junaĝaj
suferoj, IX

tradukita de Manfred Retzlaff

Per rozoj, cipresoj estiel dekor'
Ornami mi volus per falsa or'
La libron kun miaj kantoj en ĝi,
Tombigi en ĝin ilin volus mi.

Se movus enfosi la amon mi kun
La kantoj, mi povus ripozi nun.
Ekfloros por mi sur la tombo flor'
Nur, kiam rompiĝus al mi la kor'.

Jen estas la kantoj nun antaŭ vi
Sovaĝe iĝintaj profunde el mi,
Samkiel la laf' el vulkana krater'
Ŝpruciĝas eksteren kun kelka fajrer'.

Ripozas ĝi mute nun, mia kantar',
Kusadas rigide en iu librar',
Sed kiam la amo eklevos sin,
La ardo denove vivigos ĝin.

Ekiĝas en mi ia antaŭsent':
Post tre multaj jaroj - eĉ pli ol cent -
La amo ree vivigos vin,
La dolĉa amaĵo al iu virin'.

Kam kiam la sorĉo malligos sin,
La palaj literoj rigsdos vin,
Rakontos al vi pri la kor-disŝir'
Kaj flustros sopire pri am-dezir'.

*Traduko de la Germana poemo "Buch der Lieder, Junge Leiden, IX" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-02-17) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1983.*

MR-140-1 / Arg-711-1429 (2012-12-07 23:05:56)